

εἰς σελίδα τοῦ ἔργου τοῦ συγγραφέως, ἐνῶ ἡ παραπομπή του εἰς τὸν «Νέον Ἑλληνομνήμονα» τοῦ Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ εἶναι ἐσφαλμένη. Κατὰ τὸν Μ. ΓΕΛΕΩΝ, *Προϊκόννησος*, Κωνσταντινούπολις 1895, σελ. 51, ἑκατὸν πενήντα ἄσπρα ἰσοδυνάμουν πρὸς 4 φιορίνια καὶ κάτι, κατὰ τὸν αὐτὸν δέ, *Ἐγγραφοὶ λίθοι καὶ κεράμια*, Κωνσταντινούπολις 1893, σελ. ρλθ', 1775 ἄσπρα ἰσοδυνάμουν πρὸς 120 φράγκα τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔγραφε. Τέλος, κατὰ τὸν Ν. ΠΟΛΙΤΗΝ, *Παροιμῖαι*, 1, Ἀθῆναι 1899, σελ. 291, τὸ ἄσπρον ἦτο ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ παρᾶ ἢ τὸ $\frac{1}{120}$ τοῦ γροσίου. Περὶ τοῦ ὅτι τὸ γρόσι εἶχε 120 ἄσπρα βλέπε καὶ Σ. ΛΑΜΠΡΟΝ, ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι 7, 1910, σελ. 189, 261, τοῦ ἔτους 1641.

Ὅπως καὶ εἰς τὰς ὁμολογίας 15, 17, 18, 19, 20, ἐν τῷ παρόντι προθεσμία ἀποδόσεως τοῦ δανείου δὲν ὀρίζεται. Συμφωνεῖται μάλιστα ὅτι ὁ Γρυπάρης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὸ *ἐδικόν του* ὁποτεδήποτε (*ὁπόποτε*, στίχ. 12).

Τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1783, ἦτοι τρία περίπου ἔτη μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ὁ ὀφειλέτης, μεταβὰς παρὰ τῷ δανειστῇ ἵνα καταβάλῃ 67 ρεάλια ἔναντι τοῦ χρέους, ἐλογαριάσθη μετ' αὐτοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ λογαριασμοῦ σημειοῦται εἰς τὴν δευτέραν σελίδα δι' ἄλλης χειρός, πιθανῶς τοῦ ἰδίου Γρυπάρη. Κατὰ τὸν γενόμενον λογαριασμόν εὐρέθη ὁ Καραβελίου ὀφείλων μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης διὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ κατὰστιχα ρεάλια 74:14. Τὶ νοεῖται ὅμως διὰ τοῦ κατὰστιχα δὲν δύναμαι ν' ἀντιληφθῶ. Πάντως ὁ τόκος ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς, προστιθέμενος εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν 47:20, ὅπερ ἐδανείσθη ὁ Καραβελίου, δὲν ἀποδίδει ἄθροισμα 74:14. Ἄρα τὸ κατὰστιχον εἶναι τι ἐπὶ πλέον. Μήπως σημαίνει ἀνατοκισμόν; Ὁ ὀφειλέτης κατέβαλεν ἔναντι 67, ὅπερ ποσὸν ἀφαιρούμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 74:14 ἀφίνει ὑπόλοιπον 07:14 εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου. Ταῦτα δ' ἀκριβῶς πάντα σημειοῦνται εἰς τὴν δευτέραν σελίδα. Ὡς πρὸς τὸν λόγον, δι' ὃν συμβαίνει τοῦτο βλέπε 16 καὶ 54.

1 = 1780: ἀβγούστου: 1: σίφρος

- 2 = τὴν σήμερο(ν) ἐνεφανίστην εἰς τὸ ὀφίκιον τῆς καν-
3 τζίλαρίας ὁ κὺρ γιώργης θοδωρῇ καραβε-
4 λίου ὁμοῦ καὶ ἡ συμβία του ἡ φλουρέζα καὶ
5 ὁμολογοῦν ὅτι ἔλαβον χειροδοτιῶς ἀπὸ τὸν σιὸρ
6 ἀντώνιον νικολάκη γρυπάρη γρόσια το-
7 ν ἀριθμὸν σαρά(ν)τα ἑπτὰ καὶ μισὸ ἦτοι 47:20
8 σίγουρα τῆς γῆς μὲ τὸ διάφορό τους τὰ δέκα ἔ(ν)τε-
9 κα τὸν καθέκαστον χρόνον καὶ διὰ σιγου-
10 ρητὰ τῶν αὐτῶν ρεαλίων τοῦ ὀμπλιγάρουν
11 τὸ χωράφι εἰς τοῦ μουγγοῦ καθὼς εὐρίσκεται
12 καὶ ὁπόποτε ἤθελε γυρέψει ὁ σιὸρ γρυπά-

13 ρης τὸ ἐδικό του καὶ δὲν ἤθελε ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώ-
14 ση νὰ ἔχη ἄδεια νὰ πιάνη τὸ αὐτὸ χωράφι
15 νὰ πλερώνεται τόσον τὸ κεφάλαιον ὥσπερ καὶ
16 τὸ δεδουλευμένον διάφορον. ὁθεν διὰ κάθε
17 καιροῦ ἔνδειξιν παρακαλεῖ νὰ τὸ ὑπογρά-
18 ψουν καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν
2^α X. 19 παπαδημήτριος ράφος μαρτυρῶ
3^η X. 20 μανωλὶὸς παλαιόκαπας μαρτυρῶ

1^η X. 21 Ἰωάννης μάτζης παρα-
22 κληθεὶς ἔγραψα καὶ
23 οὕτως μαρτυρῶ

εἰς τὴν 2^{αν} σελίδα

1 1783: ὁκτωμβρίου 5:
4^η X. 2 ἔχε(ι) νὰ λάβῃ κεφάλι καὶ διάφορον καὶ κ-
3 τάστιχο — — — — — ρ. 74:14
4 ἔλαβε — — — — — ρ. 67:--

5^η X. 1 ὁμολογία τοῦ γεώρ-
2 γη θοδωρῆ καραβε-
3 λίου διὰ ρ. 47:20

Ὁ σιὸρ Ἀντωνάκης Νικολάου Γρυπάρης δανεῖζεται ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς Κυρίας Βρυσιανῆς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων γροσίων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται νὰ καταβάλῃ, ἐφ' ὅσον χρόνον κρατεῖ ταῦτα εἰς χεῖρας του, τόκον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως. Δι' ὃ συνετάχθη τὸ παρόν, τὸ ὁποῖον, ὑπογεγραμμένον ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, παραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου τῆς δανειστρίας μονῆς κυρ Μακαρίου πρὸς ἀσφάλειαν. Διευκρινεῖται ὅτι τὸ δανειζόμενον ποσὸν προέρχεται ἐξ ἐκποιήσεως πραγμάτων ἐκ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἅγιον Κυζίκου κύριον κυρ Ἀγάπιον Γρυπάρην.

